No. 2893 Zaterdag 30 Oct. 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

RUWE SPORT. Het Amerikaanse voetballen of Rugby, zoals het ook wel genoemd wordt, is bekend als een zeer ruwe sport, waarbij de spelers genoodzaakt zijn zulke sterke leren helmen te dragen.

Christus-Koning-dag.

(laatste Zondag van October)

Mijn lied geldt den Koning. Ps. 44

Rijst op! 't Is Christuskoningdag,
Ontplooit alom de Kruisesvlag,
Trekt allen op ter wapenschouw,
Vernieuwt aan Hem uw eed van trouw.
Ga voor gij, Koning Harpenaar
En roer voor Hem de gouden snaar,
Herhaal voor Hem uw Koningslied,
Waarin ge op Jacobs troon Hem ziet;
Joannes, die in 't witte kleed
Met gordel, uit rein goud gesmeed
Hem hebt gezien en 't opschrift las,
Dat Hij des Heersers Koning was;
Gij, Gabriël, die hebt voorzeid
Zijn Koningschap in eeuwigheid,
Zijn scepter over Jacobs huis;
Gij Sions dochter, hoofs en kuis,
Verenig U met deze stoet
En trek uw Koning tegemoet.
Gij, die aan 't hout der schande hingt
En eeuwig het erbarmen zingt
Van Wien op Koninklijke wijs
U opnam in Zijn paradijs.
Gij, die het opschrift hebt gehecht
Aan 't Kruis, dat aan de wereld zegt:
„De schandpaal werd tot Koningstroon,
„Wie lijdt, ontvangt een koningsloon!"
Apostelen, die Zijn naam verkond
Hebt over heel het wereldrond;
Gij, Rachels kinderen, wier bloed
Zijn mantel verft met purperbloed,
Gij, Maagd, Belijder, Martelaar,
Verenigt U met deze schaar
En jubelt Uwen Koning toe!

En gij, die staat te aanschouwen hoe
Het hemels hof zijn Koning eert,
Treedt allen voorwaarts en vermeert
Met duizendtallen 't leger Gods!
Hem dienen zij uw eer en trots,
Laat dav'ren luid door deze tijd,
Geheel het helse heir ten spijt:
„Dat Jezus, onze Koning leef!"

En gij, o Koning Christus geef,,
Dat geen van ons, die voor U strijdt,
En U zijn bloed en leven wijdt
Ontbreken moog op het appèl
Bij 't eeuwig hemels wapenspel!

Anton van Welsum

Personencultus.

Een lekenpreek voor het Allerheiligenfeest.

(1 Nov.)

Godsverering hebben alle belijders van het bestaan van een hoger wezen in een of andere vorm gemeen; verering van heiligen echter vindt men meer in het bijzonder bij de aanhangers van de katholieke godsdienst en wel zeer speciaal de vurige gelovigen. De heiligencultus neemt in de Roomse kerk een belangrijke plaats in; zij heeft de voortdurende zorg en waakzaamheid van de leiders der Kerk te Rome en heeft dit altijd gehad.

De verering der heiligen heeft de katholieken van de zijde van andersdenkenden in de loop der eeuwen heel wat overlast, smaad en vervolging gekost. En nog altijd ligt hier een onoverbrugbaar meningsverschil tussen Roomsen en niet niet-Roomsen. Al is bij zeer velen tegenwoordig de achterlijke opvatting verdwenen, als zouden wij, katholieken, aan beelden en reliquieën goddelijke eer bewijzen, toch duikt nog herhaaldelijk hier en daar in protestantse en zogenaamd neutrale boeken en periodieken de bewering op, dat de Roomsen door middel van stenen beelden en andere gewijde voorwerpen in verbinding staan met de als heilig verklaarde leden der zegepralende Kerk.

Hoe zou het toch komen, dat de katholieke mentaliteit ten deze door andersdenkenden zo slecht begrepen wordt en geen propaganda en voorlichting van Roomse zijde krachtig genoeg blijkt te zijn om dwaze vooroordelen op dit punt uit te roeien? Het kan toch zeker niet hieraan liggen, dat de vorm der Roomse heiligenverering of die verering zelf tegen de menselijke natuur strijdt, dat zij dus onwillekeurig een verklaarbare tegenzin verwekt! Immers er is niets menselijkers dan uiting te geven aan het gevoel van respect, dat men voor hoogvereerde wezens, ook na hun dood koestert. En zeker kan men niet beweren, dat onze moderne tijd van zulke gevoelsuitingen afstand heeft gedaan. Is er wel ooit een tijd geweest, die zoveel aan persoonsverheerlijking heeft gedaan als de onze? Men kan veilig van een moderne heiligenverering spreken.

Geen stad van enige betekenis in de grote landen of ze heeft haar graf van de onbekende soldaat of haar monumentaal gedenkteken voor de gestorven helden uit de grote wereldoorlog. Bij dat graf branden eeuwig lampen, waken nacht en dag soldaten, worden voortdurend kostbare kransen gelegd; in de schaduw van die momenten worden herhaaldelijk vlammende redevoeringen gehouden, terwijl zij bedolven worden onder altijd weer verse bloemen. Onafgebroken komen er bezoekers, weinige nieuwsgierigen, merendeels vereerders, die eerbiedig stil staan en enige ogenblikken in overweging door brengen. In het meest verheidenste land ter wereld, in Rusland, is voor het dode lichaam van de communistische leider Lenin een mausoleum opgericht, waar een ononderbroken processie van aanhangers eerbiedig langs het gebalsemde lijk van de leider trekt.

Zo krijgt het ene land na het andere zijn levende of dode nationale heilige.

En buiten de politiek zijn het de sport- en filmhelden, die als moderne heiligen vereerd worden. Wanneer er een vliegramp heeft plaats gehad snellen honderden toe om uit de verkoolde resten van de machine kleine voorwerpen op te graven, welke aan de verongelukten hebben toebehoord. Men is overgelukkig met een potlood of een stukje kleding, dat door een verongelukte vliegheld is gebruikt en neemt deze „reliquie" als een kostbaar kleinood mee naar huis.

Men vecht om de handtekening van een beroemd filmacteur en de recensenten der „grote pers" zwijmelen in hun filmcritieken over de mooie ogen, de mooie armen en benen van een filmactrice in bewoordingen van zo geweldige adoratie, dat de uitingen in een litanie van een heilige er nuchtere taal bij blijven.

Moeten wij nog wijzen op de meer dan dwaze verering, welke in deze tijd aan levende staatshoofden of leiders van politieke partijen bewezen wordt? Hier is meer dan uiterlijk vertoon, hier nadert de persoonverering de goddelijke hulde, welke de Romeinen ten tijde van het keizerrijk aan de Caesar brachten. De politieke held wordt in de volksverbeelding als een uitzonderlijk wezen voorgesteld; zijn wil moet wet zijn niet enkel in zaken van staatkunde en landsbelang, maar ook in zedelijke vraagstukken, die al te gemakkelijk in het raam van de partijpolitiek worden opgenomen. Het chauvinisme maakt de vaderlandse gemeenschap en de vaderlandse bodem niet wat zij zijn moeten, n.m. het kostbare en onvervreemdbare **bezit van heel het volk, waarvoor men in tijden van uiterste nood** zelfs zijn leven moet prijsgeven, maar tot het enig begerenswaardige en hoogste goed van de mens. De persoon zelf heeft geen waarde; alleen als onderdeel van het volk heeft hij betekenis en het volk in zijn geheel heeft enkel reden van bestaan in zoverre het de Staat uitmaakt. Met lijf en ziel moet dat volk de Staat zijn toegewijd en hem groot en machtig maken. Dat is het enige doel van zijn bestaan. Daarbij behoort blind geloof en aanhankelijkheid aan de leider, die onfeilbaar en oppermachtig is en die in de ogen van de de massa vanzelfsprekend tot een halfgod moet groeien.

Deze dwaze persoonsverering van onze tijd vindt enkel een verklaring in de reactie, waartoe de mensheid nu eenmaal altijd geneigd is. Wij hebben een eeuw van nivellering en gezagsverkleining achter de rug. Uit de tijd der Franse revolutie met zijn „gelijkheid en vrijheid" bleef lange tijd de neiging tot een verkleinen van alle, ook ware grootheid, bestaan. De ultra-democratie had er een pervers plezier in om alle gezag naar beneden te halen; het domme getal van de helft plus één heerste boven de krachtigste argumenten en zelfs vaak boven de meest evidente aanwijzingen van het gezonde verstand. De reactie tegen deze excessen sloeg tot een ander uiterste om. De wil van de meerderheid werd omgezet in de wil van de éne; het dwepen met de democratie sloeg over in adoratie van het leiderschap. Welk van de twee kwaden het minst zal zijn, moet nog blijken. De morele en godsdienstige gevaren van de overdreven personencultus zijn in ieder geval niet gering.

Gelukkig het volk, dat zich voor de beide uitersten weet te behoeden en dat de gulden middenweg bewandelt. Ook hier blijken wij helaas niet geheel vrij van de bacil der moderne persoonsverering.

Prijs na de dood, staat er geschreven, en dit schriftuurwoord komt in onze overspannen tijd goed van pas! Het leert ons al het aardse als feilbaar en vergankelijk te beschouwen en de veiligheid van onvergankelijkheid en feilloosheid slechts hierboven te zoeken. Hiermee strookt ook de gezonde practijk der katholieke kerk, die alle talenten en bekwaamheden, alle schoonheid en macht in levende personen slechts dan een voordeel noemt, wanneer zij dienstig worden gemaakt aan de eer van God en **het heil der zielen; die in haar uitverkiezing van zaligen en heiligen de grootste** voorzichtigheid in acht neemt en, eenmaal overtuigd van het hemelburgerschap van een gestorvene, ons, stervelingen, altijd tot een passende, waardige en vruchtbare verering weet op te wekken.

Hoe steekt deze cultus der werkelijke heiligen bij de moderne heiligen-verering af!

Dr. Josef Goebbels.

De Man, die belast is met het zwart maken der Katholieke Kerk.

„Nazi — Rechtvaardigheid".

Omdat vrijwel alles wat we over Duitsland horen, neerkomt op hetgeen Dr. Josef Goebbels, de Duitse Minister van Propaganda, goedvindt door te laten, is het wel zaak eens na te gaan, wat voor soort man hij eigen is.

Hij is 40 jaar, gehaaid, verbitterd en ijdel. Het spreekt wel bijna vanzelf, dat hij ijdel is, omdat dit een zwak is van alle vooraanstaande Duitsers. Dat ontkennen ze ook niet, integendeel ze pochen erop, want ze verwarren ijdelheid met fierheid. **Stolz**, en Stolz wordt door de minder aantrekkelijke personnaliteitjes van het Duitse ras als een natuurlijke deugd beoefend. De ijdelheid van de laatste Keizer was zo irriterend, dat de meeste fatsoenlijke Duitsers zelf zich er over schaamden, maar toch was dat nog niets, vergeleken bij de ijdeltuiterij van het trio, dat nu aller blikken tot zich trekt, Hitler en zijn beide luitenants, Goering en Goebbels.

Het moet voor de Duitse filosofen van de nieuwere richting wel gal en alsem zijn, zich te moeten stilhouden nu de Nazi-leiders zo'n kostelijk materiaal leveren voor psycho-analyse. Eenmaal zullen hun opvolgers een regiment folianten daarover volschrijven, en dan zullen we weten, hoeveel van alle zonderlinge decreten van deze laatste vier jaren aan Hitler's ijdelheid hun ontstaan te danken hebben! Men zegt zelfs, dat hij zich veel laat voorstaan op zijn persoonlijke verschijning. Doch vele vinden, dat hij in het belang der nationale waardigheid zijn knevel zou moeten afscheren, maar hij wilde er niet aan, en verordende daarom, dat er geen enkele Charlie Chaplin film in Duitsland meer vertoond worden!

Dan is daar Generaal Herman Goering, de man die zijn kans liet voorbijgaan voor wie alles op rolletjes liep, toen Hitler niets was en niets had, de man die dictator had kunnen zijn, als hij maar geweten had, op wat voor manier, en die het Hitler nooit vergeeft, dat die hem heeft laten zien, hoe men dat moet klaar spelen. Al is hij in het bezit van een conduite-staat met kwaliteiten, die hem tot een hoge erepost konden brengen, indien hij die waardig kon bekleden, toch prefereert hij in verblindende uniforms te poseren, creaties van de knapste kleermakers; en toen hij trouwde, hield hij een bruiloft, die door al het theatraal gedoe nog ordinairder was, dan alles wat ooit een film heeft aangedurfd. Zijn voornaamste methode om thans de aandacht te trekken, bestaat hierin, dat hij nog meer met zijn paganisme te koop loopt dan Rosenberg zelf.

Maar het toppunt is Goebbels. Daar is iets aan zijn ijdelheid, waarmee men meelij zou krijgen, zoals ook met heel zijn karakter, want heel zijn gedoe wordt sterk beheerst door zijn misvormdheid. Historici en biografen geven ons nu de verzekering, dat er geen Grote Oorlog zou geweest zijn, als Willem II geen lamme arm had gehad: en zo zou er ook geen klank van haat door het Nazi-krijgslied getrild hebben, wanneer Goebbels geen horrelvoet had gehad.

Die horrelvoet is de schrik van Goebbels' meest intieme kameraden — men kan niet zeggen: vrienden, want die heeft hij nooit gehad — hij zeurt er aanhoudend over, en het is een zeer penibel onderwerp voor zijn toehoorders. Immers daarin zien zij de eigenlijke oorzaak van de verschrikkelijke verbittering, die heel zijn leven verteert.

Het pleit wel enorm voor hem, dat hij ondanks deze ongeschiktheid toch tot zijn tegenwoordige hoge positie wist op te **klimmen, in een omgeving, voor wie kracht en physische bekwaamheid het** ideaal zijn, maar het pleit daarom nog niet voor zijn karakter. Als knaap en jongmens voelde hij zijn misvormdheid met heel de verbittering van een jonge ijdeltuit, die dorstte naar alle soort lofprijzing. Gelijk Hitler is hij, gewezen Katholiek, een renegaat, alleen was hij er gauwer bij om zijn geloof over boord te gooien, en zijn godsdienst bestond toen in het vergoden van lichamelijke krachtprestaties, enz. Hij was een geboren vechtersbaas, en ofschoon hij nooit de kans heeft gehad om 't te proberen, geloofde hij toch, dat hij een kampioen in het duelleren zou zijn geworden, indien de natuur hem maar niet zo poets had gebakken. Nu eens stak hij de draak met duelleren, en prees dan weer hemelhoog de kracht om z'n vijand het bloed uit het lijf te persen. Toen hij eens te Heidelberg om zijn bittere woorden werd uitgelachen, waar men hem om zijn kreupelheid bespotte, zocht hij een terrein, waar hij meende te kunnen uitschitteren. Tekenend is 't, dat hij in tweeërlei opzicht naam hoopte te maken, en in zijn ijdelheid geloofde hij ook nog, dat hij triomphen behaalde. Het ene was, de genegenheid der vrouwen, het andere literatuur.

Goebbels op z'n best.

Goebbels is altijd op z'n best geweest in vrouwelijk gezelschap. De mannen lustten hem niet, ofschoon ze zijn talenten bewonderden; de vrouwen lieten zich door zijn schittering als spreker betoveren, — hij is geen causeur, en wie zich in zijn gesprek wil mengen, die verschroeit hij met zijn cynisme, waardoor hij ten slotte iedereen van zich verwijdert. Als student was hij het middelpunt van een groep vrouwelijke enhousiastelingen, maar de groep was steeds aan wisseling onderhevig. Degenen die met hem wegliepen, stonden juist niet hoog aangeschreven bij de Heidelbergse Society!

Men zegt dat Goebbels' gelukkigste ogenblik als student geweest is, toen hij zich zelf als een bekend literarische figuur hoorde roemen. Zijn uitgegeven werken waren zonder tal, maar ze bleven ongelezen. Hij wrochtte allerlei soort literatuur, en schreef meer dan veertig boekdelen vol, toen hij aan de universiteit was. Er was geen enkele bij, die het drukken waard was! Hij verklaarde alleen, dat hij wenste dat zijn eerste geschriften vergeten werden. Hoewel hij daar vermoedelijk niets van meende, was zijn wens toch reeds in vervulling gegaan! De boeken werden op eigen kosten uitgegeven — wat voor hem een zwaar offer betekende, want hij was een arm student, die zolang als hij aan de universiteit studeerde, van een studiebeurs en nog wel van de Katholieke Volksverein. onderhouden werd.

Wat er van hem geworden zou zijn, als de Nazi-beweging niet ontstaan was, is moeilijk te zeggen. Toen hij 25 was, ontmoette hij Hitler, natuurlijk in een bierkroeg, waar Hitler — hoe kon het ook anders — een rede hield. In die tijd had Hitler het aldoor over haat, en dat fascineerde Goebbels, want dat was ook zijn stokpaardje. Hij leek de toekomstige Führer weinig geschikt voor het soort leerlingen, dat hij nodig had, en in het begin was het enthousiasme ook slechts aan ene zijde. Maar Hitler zou nooit zijn tegenwoordig succes behaald hebben, als hij niet het geboren leiderstalent om te onderscheiden had gehad; al spoedig zag hij Goebbels' bekwaamheden, en maakte er gebruik van. Hij werd niet teleurgesteld. Goebbels' talent als apologeet en propagandist grenst aan het geniale.

Dit is wel zijn beste tijd geweest. Hij legde zich toe op een oratorische stijl, waarvoor hij sindsdien bekend is. Zijn fort is heftigheid. Hij kan alleen echt welsprekend zijn, als hij tegen iemand uitvaart, maar dan lijkt zijn eloquentie op een woeste bergstroom, en dan maalt hij om geen waarheid, of welvoegelijkheid, of rede, of consequentie. In de wijde omvang van zijn antipathiën, en dus van zijn aanvallen, heeft hij alles saamgebracht, wat hem maar brandstof kan leveren voor zijn razernij. Raast hij tegen het Communisme, hij gaat even heftig te keer tegen de democratie; hij is anticlericaal en anti-semiet; hij is gewoonlijk anti-Engeland, en altijd anti-Frans.

Een goed propagandist moet ook een goed diplomaat zijn, en het was juist als diplomaat, dat Goebbels de mensenkennis verried, welke Hitler in staat stelde om hem uit te kiezen tot voornaamste propagandist van zijn politiek. Hoe geslepen diplomaat hij ook was met het invoeren van het Nazi-evangelie, in kringen waar Hitler zelf niet kon binnendringen, het was kinderspel in vergelijking met de geslepenheid, waarmee hij zich wist in te dringen in het vertrouwen van Hitler zelf. Hij van zijn kant zag de mogelijkheden, die in Hitler waren, en wilde zijn rechterhand zijn: hij werd zijn apologeet en hij is tevreden. Met zeldzame schranderheid wist hij te speculeren op het menselijk zwak, vooral op Hitlers ijdelheid, en zo bracht dit hem tot die post. Anderen, hoewel weinigen, hebben Hitler misschien meer gevlijd, maar niemand heeft dat zo listig gedaan.

Hij is vermoedelijk thans de enige redenaar in Europa, die de Communisten heeft weggescholden. Toen Nazis en Communisten om het bestuur over Berlijn streden, was Goebbels' geschimp een zeer voornaam onderdeel van Hitlers taktiek, en de uitwerking was zo geweldig, dat hij voortaan voor zijn chef onmisbaar was. Soms leek het alsof Hitler niet langer genegen was om hem tot de hoogste waardigheid te brengen, misschien omdat er twijfel bestond, of hij wel een volbloed-mannetjes Ariër was, maar altijd werd de stap ten slotte toch gedaan, om overal naar hartelust op te scheppen over alles, wat Nazi-Duitsland gedaan heeft en nog zal doen, of 't waar is of niet. Begaafd met een ongeëvennaarde kennis van 's mensen zwak, weet hij welk soort „panem et circenses" het Germaanse hart winnen zal. Hij organiseert imposerende parades,

grote vergaderingen, kolossale revues van troepen en materiaal, eindeloze statig voortschrijdende optochten, wouden van wuivende banieren, alles waarop Duitsers verslingerd zijn, en men voelt altijd een cynische trek op zijn gezicht, als hij deze plannen uitbroedt. Hij weet, als wellicht geen ander, hoe gebruik te maken van de Pers, de radio, de film, aanplakbiljetten, geruchten, en de leugen om bestwil, om met dat alles zijn doel te bereiken. Hij gebruikt ze met angstwekkende geslepenheid, en als 't er op aan komt, gewetenloos.

Niemand sympathiseert met hem — dat is met zo iemand absoluut onmogelijk — men vreest hem, niet als een openlijke vijand, maar zoals men een geheimzinnige giftmenger uit de middeleeuwse legenden zou vrezen.

Zijn taak.

Dat is nu de man die met de taak belast is, de naam van de Katholieke Kerk zwart te maken in de ogen van de Naziwereld, en zoveel mogelijk daarbuiten. Het is een taak waarvoor hij geknipt is. Er is een tijd geweest, dat de uitgevers zijn gedichten afwezen, en later dat ze zijn politieke proza weigerden; — hij vond gelegenheid om zich te wreken, toen hij de meest tyrannieke perswetten uitdacht, die ooit het licht zagen, zolang als er bladen gedrukt zijn. In zijn jonge jaren, toen wrede kameraden deze arme mensenzoon bespotten, omdat hij niet mee kon doen met lopen of vechten, dachten zijn ouders, dat hij wellicht voor de Kerk kon worden opgeleid, en zo ontfermde zich de Kerk over hem, en voedde hem kosteloos op. Die schuld heeft hij nooit kunnen vergeten: voor een natuur als de zijne, is het een vernedering: hij vergeldt het met haat, en zo meent hij zich te zuiveren van wat hij beschouwt als iets onwaardigs. Hij spuwt de vuilste laster uit, gelastte arrestaties zonder tal op de walgelijkste aanklachten, liet zijn aanhitsingen tot kerkvervolging uitzenden, en in de Nazi-pers de meest stuitende en suggestieve details op ruime schaal verspreiden, en dat alles vóórdat de beschuldigden enige kans hebben gehad om zich te verdedigen. Dat noemt hij de wrakende gerechtigheid: het is hetzelfde wat heel de wereld nu kent als „Nazi-rechtvaardigheid", en het is ook de „wraak van Goebbels", de vergiftigde wreedheid van een verwrongen natuur, de afwijking van hetgeen toch een fijne geest had kunnen zijn, als hij een andere atmosfeer had gehad, en indien hij zich had gewijd aan hoger idealen dan die van Nazi-Duitsland.

(Naar „The Rock")

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Een der belangrijkste gebeurtenissen, volgens ons inziens althans, is wel het aftreden van de Duitse Minister van Economische zaken **Dr. Hjalmar Schacht.**

Dr. Schacht

Schacht is geen man, zoals de andere Nazileiders, die eerst aan de opkomst van het Nationaal Socialisme hun invloed danken; Schacht heeft reeds tijdens de republiek zijn sporen verdiend en zich onschatbaar verdienstelijk gemaakt door zijn strijd tegen de herstelbetalingen en door de sanering van het Duitse geldwezen in 1923 toen dit na de oorlog in een hopeloos verwarde toestand was geraakt.

In 1930 trad hij af als directeur van de Duitse rijksbank in samenhang met de Haagse besluiten omtrent de toepassing van het Youngplan.

Young.

Maar Hitler, en dit was zeker een geniale zet van hem, benoemde Schacht weer tot president van de Rijksbank en in Aug. 1934 wegens zijn bekwame deviezenregeling tevens tot leider van het ministerie van economie.

Schacht is de redder geweest van de Duitse financiën, in wiens persoon gans de financiële wereld het grootste vertrouwen had en geniaal was daarom zeker, dat Hitler deze man weer aan zich wist te binden, waardoor tijdens de strapazzen van het Nationaal socialisme althans het vertrouwen in Duitsland financiën ongeschokt zou blijven.

Maar Schacht had in de ogen van de Nazis één grote fout, 'n fout die 't hem op slot van rekening in Nazidomië onmogelijk maken moest en dit was: Schacht is geen nationaal-socialist.

En dat deze heldere en gezonde kop in al die jaren dat hij met de Nazis samenwerkt, nog niet tot de overtuiging gekomen is, dat aansluiting bij het Nationaal Socialisme het enigste heil voor Duitsland is, dat is wel een der sterkste feiten welke tegen het Nationaal Socialisme spreken.

Want Schacht is een Duitser die zijn vaderland lief heeft en die niet zijn eigen zoekt; Schacht is een Duitser waarin we nu eens niet de Duitse Stolz ontmoeten. Schacht is bovendien een aanhanger van de vervolgde belijdeniskerk en volgeling van de bekende Ds. Niemöller.

In de laatste jaren gebeurde het telkenmale, dat wanneer in Nazidonië een of andere bepaling in het leven geroepen was of een der Nazileiders te veel gezegd had, Schacht in een of andere stad een politieke redevoering af moest steken om te herstellen wat anderen hadden bedorven. Het was geen geheim dat Schacht niets moest hebben van het Naziregime en vooral Goering een uitgesproken vijand was van Schacht.

Maar Hitler begreep dat Schacht onmisbaar was voor het financiële prestige van Duitsland; gelijk ook de anti-Nazi von Blomberg niet uit het leger kan gemist kan worden.

Maar dezer dagen heeft dan toch het uiterste element in het Nationaal Socialisme overwonnen en is Hitler gedwongen aan Schacht zijn congé te geven. Althans als minister van economische zaken. Maar men verwacht dat ook het ontslag van de Directeur van de Rijksdag spoedig volgen zal.

Merkwaardig is wel, dat de Duitse radio er met geen enkel woord heeft gerept; Duitslands financieel prestige is op het hellende vlak.

En zal, nu Hitler aan Göring dit heeft toegestaan, ook voor Blomberg volgen en von Neurath? De enige mensen die nog in de buitenwereld enig prestige geven aan het Duitse rijk?

We zullen afwachten, maar zien de toekomst voor Duitsland donker in en worden telkens herinnerd aan de oude Romeinse spreuk, dat de Goden met blindheid slaan, hen die ze willen verderven.

In Italië heeft men dezer dagen de 15e verjaardag herdacht van het fascisme, waarbij ook een Duitse afvaardiging was, onder leiding van Hitler's intiemste medewerker Rudolf Hess.

In zijn politieke rede heeft daarom Mussolini ook gesproken van de rechtmatige eisen van Duitsland om koloniën in Afrika. Het is echter jammer dat Mussolini het laatste onafhankelijke rijk in Afrika reeds heeft ingeslikt en er dus voor Duitsland niets meer overblijft dan Liberia, waar voor Duitsland niet veel te halen is.

Want dat Italië zelf wat geven wil, is volgens Mussolini's rede wel uitgesloten, daar deze het ook nog heeft gehad over de onaantastbaarheid van het Romeinse imperium. En of nu andere landen wel genegen zijn om van hun grondgebied wat af te geven?

Verder heeft Mussolini nog gesproken over de strijd tegen het communisme, de rechten der naties.

In het Oosten blijft de strijd met volle heftigheid voortduren. In Shanghai hebben de Chinezen thans het geheel platgeschoten Chapei gebied ontruimd en zijn nu teruggetrokken op nieuwe versterkingen in een andere Chinese voorstad. Deze versterkingen, aldus militaire medewerkers zijn strategisch nog beter als de nu ontruimde; maar bovendien dichter bij de internationale concessie, zodat gevaren voor verwikkelingen groter worden.

Wat zal de negen-mogendheden-conferentie die thans door België wordt bijeengeroepen besluiten omtrent de Chines-Japanse kwestie?

Japan heeft voor de uitnodiging bedankt en in Tokio is dezer dagen een vergadering gehouden van Jong-Aziaten, vertegenwoordigers van verschillende Aziatische landen, die elke inmenging van Europese mogendheden met de meeste kracht zullen afweren.

Of nu deze Jong-Aziaten zulk een geweldige invloed hebben in hun betreffende landen, betwijfelen we. Het bericht dat uit Japanse koker komt, heeft dan ook slechts betekenis als een intimidatie van Japanse zijde.

En dan de burgeroorlog in Spanje.

Men verwacht dat dezer dagen 't bericht zal komen, dat de Valenciaregering naar Barcelona zal zijn verhuisd. Het is zeker, dat in de laatste tijd Barcelona en Valencia nauwer bij elkaar gekomen zijn als beiden bedreigd door dezelfde vijand. Maar daarmee is de interne eenheid nog niet verkregen, welke voor een ordelijk bestuur nodig is.

Van Madrid komen berichten, dat de pogingen der roden om de Universiteitsstad, waar steeds de Francomannen nog genesteld zijn, te heroveren, mislukt is.

Trouwens van veel betekenis is deze strijd hier niet.

En dan de conferentie van de noninterventie? Nog steeds geen resultaten, terwijl er toch reeds zolang periculum in mora is.

We geloven, dat de wereld het conferenren verleerd is, tenminste als conferenties tot doel hebben om tot resultaten te komen.

BUITENLAND.

HET HERDERLIJK SCHRIJVEN DER SPAANSE BISSCHOPPEN.

Kardinaal Verdier en Mgr. Hinsley richtten brief aan kardinaal Goma y Thomas.

Het herderlijk schrijven der Spaanse bisschoppen over de oorzaken van de burgeroorlog heeft overal warme weerklank gevonden. Zowel kardinaal Verdier, aartsbisschop van Parijs, als mgr. Hinsley, aartsbisschop van Westminster, hebben een schrijven gezonden aan kardinaal Goma y Thomas, aartsbisschop van Toledo en primaat van Spanje.

Kardinaal Verdier zegt in zijn schrijven o.m. het volgende: „Met hoeveel duidelijkheid analyseert gij de oorzaken, die in uw natie de thans nog voortdurende oorlog hebben ontketend. Welke dienst bewijst gij de volkeren der wereld door hun aan de hand der feiten te tonen, waartoe het atheïsme, als het in practijk wordt gebracht, de verzwakking der zeden en het ontbreken van gezag leiden. Het is een buitengewoon nuttige les, die gij ons geeft."

Sprekende over de oorlog zelf, vervolgt kardinaal Verdier: „Als in deze strijd de toekomst van de Katholieke Kerk en van de door haar gestichte beschaving op het spel staat, als uw bisschoppen, uw priesters, uw kloosterlingen, uw zusters en gelovigen met duizenden gestorven zijn; als uw vaderland nu zoveel verwoeste kerken en zoveel vernielde kunstschatten ziet, die voor altijd verloren zijn; als, in één woord, Spanje in deze tijden een offer brengt, dat enig is in de geschiedenis, dan is dat, omdat de vijanden van God Spanje uitgekozen hebben om de eerste étappe van hun verwoestingswerk te zijn."

Het schrijven van mgr. Hinsley.

Het schrijven van mgr. Hinsley omvat o.m. de volgende merkwaardige passages: „Wij danken u voor dit edele document, dat helder en onpartijdig de historische oorsprong en de oorzaken van het conflict, dat reeds meer dan een jaar uw schoon en dierbaar vaderland teistert, uiteenzet.

Wij, aartsbisschoppen en bisschoppen van Engeland en van Wales, onze geestelijkheid en ons volk hebben met diepe droefheid de verschrikkelijke smarten van het Spaanse episcopaat vernomen. Wij hebben gebeden voor u en voor uw gelovigen, opdat God u bescherme en de vrede over uw land moge brengen. Van het begin af hebben wij gezien, dat niet alleen het katholicisme, maar de godsdienst onder iedere vorm wordt aangevallen door de vijanden van God, die vastbesloten zijn van Spanje een strategisch centrum voor de wereldrevolutie in Europa te maken.

Uw woorden hebben de onwetendheid, van hetgeen zich in Spanje afspeelt, verdreven. Zij zullen bewijzen, dat de antichristelijke geest een strijd op leven en dood begonnen is tegen christelijke godsdienst en de beschaving. Zij zullen het tendentieuse werk der internationale geheime machten onthullen. Wij hopen, dat het gezamenlijk herderlijk schrijven van Uw Eminentie en van de andere Spaanse aartsbisschoppen en bisschoppen, de ogen zal openen van enkele schrijvers, die zich in sommige katholieke publicaties verblind hebben getoond voor de heilige belangen, die op het spel staan in het droevige conflict, dat uw vaderland verdeelt."

„JEZUS... NIET CAESAR!"

Ter gelegenheid van de ter-aarde-bestelling van de President-Bevrijder Masaryk heeft de President van de Tsjecho-Slowaakse Republiek Dr. Benes een rede gehouden waarin hij o.m. zeide:

„Rustig, standvastig, platonisch en in de geest van het christendom, heeft hij zijn antwoord op al de problemen van het huidige geschokte Europa uitgedrukt door de formule, die tegelijk zijn filosofie en levenspraktijk ontsluit:

„Jezus — niet Caesar". En filosofisch vat hij op schitterende wijze dit, zijn gehele geloof, filosofie en praktische politiek van een vaste, zuiver-ziende mens tesamen in de volgende woorden:

„Het diepste argument voor de democratie is het geloof aan de mens, aan zijn waarde, aan zijn geest en aan zijn onsterfelijke ziel: dit is de ware metafisische gelijkheid. Ethisch is de democratie gemotiveerd als een politieke verwezenlijking der naastenliefde. Het eeuwige kan niet onverschillig staan tegenover het eeuwige; het eeuwige kan het eeuwige niet misbruiken, kan het niet uitbuiten, en geweld aandoen. De ware democratie, die gebaseerd is op de liefde en de hoogachting van de naaste en van alle naasten, is een verwezenlijking van Gods orde op aarde."

Een verenigd Christelijk front om Spanje te helpen.

Kapitein Archibald Maule Ramsay heeft aan de „Universe" medegedeeld, dat er een comité van verschillende godsdienstige genootschappen is opgericht, om „in samenwerking met de Rooms Katholieke Kerk een verenigd christelijk Front te vormen tegen de rode bedreiging van het Christendom; om één einde te maken aan het bedrog, dat de sympathie van vele Engelsen jegens de slachtoffers der anti-christelijke campagne in Spanje onttrekt en om op krachtige wijze hun sympathie tegenover die slachtoffers te uiten."

De Katholieke bisschoppen hebben nog geen verklaring afgelegd, maar er is reden om aan te nemen, dat het Engelse Episcopaat de vorming van dit comité zal bevorderen.

Hoeveel Kardinalen zijn er op dit ogenblik.

Door het overlijden van de Spaanse Kardinaal Illudain y Esteban van Sevilla en van Kard. Bisleti is het aantal leden van het H. College dat in normale omstandigheden 70 bedraagt gesloken tot 64. Hiervan zijn er 36 Italianen; 34 zijn Kardinalen die verbonden zijn aan de H. Curie, terwijl de overigen als Bisschoppen van een diocees over de wereld verdeeld zijn.

Onder de 28 niet-Italiaanse Kardinalen zijn 5 Fransen, 4 Noord-Amerikanen, 3 Spanjaarden, 3 Duitsers, 2 Tsjechen, en 2 Polen, terwijl België, Ierland, Hongarije, Portugal, Oostenrijk, Argentinië, Brazilië, Canada en het Oosten, ieder een vertegenwoordiger hebben in het H. College. Van de 24 Kardinalen die aan de H. Curie verbonden zijn, komen er slechts 2 uit het buitenland; n.l. de Fransman Tisserand en de Spanjaard Segura y Saens.

TOEN IN BASKENLAND DE RODEN HEERSTEN.

Dagen van godloos terrorisme in een katholiek land.

Er is, enige tijd geleden door een aantal Baskische persoonlijkheden, die zich als de „vertegenwoordigers der Baskische geestelijkheid" aandienden, ten Vaticaan een demarche ondernomen, welke gericht was tegen Franco en een pleidooi inhield voor het samengaan der Basken met de manschappen der Valencia-regering.

Het kapittel van de kathedraal van Vitoria heeft deze aangelegenheid ernstig in onderzoek genomen en haar conclusies neergelegd in een schrijven aan de kardinaal-primaat van Spanje.

Het schrijven is een protest en een rechtzetting. Een protest tegen de demarche van de zich „vertegenwoordigers der Baskische geestelijkheid" noemende afgevaardigden, die, naar het schrijven uitdrukkelijk constateert, geen enkele legitimatie bezaten, om namens de Baskische clerus op te treden; een rechtzetting van hetgeen bedoelde „vertegenwoordigers" de H. Stoel nopens de situatie in Baskenland meenden te moeten meedelen en welke hierop neerkwam, dat de positie der kerk „volmaakt vrij en onaangetast bleef, dat zelfs een nieuw seminarie tijdens de burgerkrijg kon worden geopend en dat de geestelijkheid vrijgesteld was van militaire dienst...

Het schrijven van het kapittel van de kathedraal van Vitoria stelt de situatie der kerk tijdens het rood-Baskisch samengaan in een geheel ander daglicht. Het doet dit afdoende met de volgende enumeratie:

1) „De grote meerderheid der geestelijken moest zelfs in Bilbao als burger gekleed zijn.

2) Vele geestelijken werden zonder reden en zonder gerechtelijk onderzoek vervolgd, beledigd en in de gevangenis geworpen.

3) Velen werden zonder het minste schuldbewijs terechtgesteld.

4) Hun woningen werden op ieder uur, overdag zowel als des nachts, geplunderd onder de ogen der zogenaamde overheden.

5) Als het niet om buitengewoon hoge persoonlijkheden ging, kon de H. Communie niet over de straat naar de stervenden worden gebracht en mocht er geen kerkelijke begrafenis gehouden worden.

6) Godsdienstoefeningen vonden maar weinig plaats en dan alleen nog maar des nachts en in een beperkt aantal kerken.

7) De vrouwen, die deze godsdienstoefeningen bezochten, durfden niet op straat de mantille te dragen, omdat zij bang waren lastig gevallen te worden.

8) De kerken, die gespaard waren gebleven voor de ontheiliging en de vlammen, bleven overdag gesloten.

Vele kerken werden in stallen, warenhuizen, tuighuizen, kazernes, dansplaatsen enz. veranderd; dit was het geval met de kerken van Uribea en Ochandiano. Enkele plaatsen hadden zelfs geen enkele kerk meer voor godsdienstoefeningen enz.

10) Verschrikkelijke godslasteringen en onbeschaamde, tegen de kerk en de hiërarchie gerichte mededelingen werden verspreid door het Baskische regeringszendstations, dat in het paleis van de president was ondergebracht.

Tegen deze feiten wegen de opening van een nieuwe seminarie en de vrijstelling van militaire dienst niet op."

Er zijn ketenen, die van goud schijnen, als men ze van verre ziet; van lood, als men ze draagt; van ijzer, als men ze wil breken, — het zijn de ketenen der hartstochten.

Laten we ons niet al te zeer bedroeven over iets wat God niet bedroeft.

Vriendelijkheid tegenover een mindere is een bewijs van beschaving.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongens-congregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m. Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongens-congregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongens-congregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Groot Kwartier:

4.45 uur vroegmis
7 uur kindermis
8.15 uur hoogmis
's avonds om 7 uur lof
In de week dagelijks de H. Mis om 6.30 uur.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

NEDERLAND.

Geslaagde propaganda.

In de Maasbode lazen wij een leerzaam staaltje van de moderne moraal in het rechtsleven.

Het Derde Rijk had met Mexico een handelsverdrag afgesloten voor goederenruil. Als een land een munteenheid heeft, waarvan de waarde alleen in het eigen land erkenning vindt, moet men wel in het verkeer met het buitenland terugkeren tot de primitieve ruilhandel. Het Derde Rijk zou dus ijzerwaren leveren, buizen, aan Mexico, en Mexico zou petroleum leveren aan Duitsland in ruil. Aangezien in het internationaal verkeer het gelijk oversteken op praktische bezwaren stuit, moet een van de ruilhandelaars beginnen. Mexico liet die eer aan Het Derde Rijk: „na u". Het Derde Rijk verscheepte zijn buizen.

Toen was de beurt aan Mexico om de ruil te completeren door zijn olie terug te zenden. De olie echter bleef uit. De Mexicanen, in het gelukkig bezit van hun buizen, hielden voor de Germaanse aanmaningen zich doof. Toen de Duitsers hun boden zonden over de zee om de olie te halen, kregen dezen van de Mexicanen te horen: wij geven u de olie niet, want daarmee zoudt gij Uwe levens- en wereldbeschouwingsgenoten in Spanje voorzien, en dat zouden wij U niet kunnen beletten. Ook wij hebben onze levens - en wereldbeschouwingsgenoten in Spanje, en die kunnen wij niet laten vernietigen. Dat verbiedt nu eenmaal onze levens- en wereldbeschouwing.

Zo blijft Het Derde Rijk zitten zonder de buizen en ook zonder de olie.

Kunnen de heren van Het Derde Rijk zich daarover met grond beklagen? Geenszins. Immers, de levens- en wereldbeschouwing van beide contractanten is dezelfde niet alleen, maar beiden voeren over geheel de wereld hun propaganda, met het doel om alle ouderwetse geesten tot het aanvaarden van hun beider levens- en wereldbeschouwing over te halen. De ouderwetse levens- en wereldbeschouwing leert: Christus zegt, dat belofte schuld maakt; Hij eist trouw aan het gegeven woord. Maar juist deze Christelijke moraal is niet die van de beide moderne levens- en wereldbeschouwingen. Zij leren, dat een regeerder aan de verouderde Christelijke geboden niet is onderworpen. Als die regeerder de waarachtige belangen van zijn volk wil behartigen, moet hij van hogere geboden zich vrij houden. Hij moet als hoogste gebod erkennen het belang van zijn land en volk. Brengt dus dit belang mede om het gegeven woord niet na te komen, dan zou het onzedelijk zijn, het wèl te doen.

Dat heeft de Paus ondervonden, nadat het Concordaat was getekend.

Wat het Derde Rijk deed tegenover den Heiligen Vader, dat deed Mexico tegenover het Derde Rijk. En hier ging het nog maar alleen om olie en buizen, en niet om de zielen der kinderen.

Reden om zich te beklagen over het gedrag van Mexico, heeft Het Derde Rijk derhalve niet. Integendeel, het heeft alle reden om zich te verheugen over het bewijs, dat de „Ausland-propaganda" rijke vruchten draagt.

CURACAO.

De candidaatstelling.

Bij Gouvernements-beschikking van de 16de October 1937, No. 1744, is de dag van de candidaatstelling voor de verkiezing van de leden van de Staten die tegen de eerste Dinsdag van April van het volgende jaar zitting zullen nemen, bepaald op Vrijdag, de 19de November 1937.

De Gouvernementsmiddelen.

De belastingen brachten in September f 371.090 tegen f 357.667 in September 1936.

De opbrengst der overige middelen bedroegen respect. f 263.464 en f 244.402.

In totaal brachten de eerste 9 maanden op f 7.337.949 tegen f 6.911.298 in dezelfde periode van het vorige jaar. Dit is f 581.034 boven de raming.

De Heer van Eyck in Suriname.

De Heer van Eyck, lid van de Kamer van Koophandel en ook lid van de Directie van de C.P.I.M. heeft een bezoek gebracht aan Suriname en het Surinaamse blad „De West" geeft de inhoud weer van een interview, wat de Heer van Eyck daar had met de redactie van genoemd. blad.

Hieraan ontlenen wij:

Het Suriname probleem noemde hij interesssant, juist omdat het zo moeilijk is. Naar zijn mening is Suriname niet te helpen met lapmiddeltjes, maar men zal het in de grote lijn moeten zoeken.

Als zodanig beschouwt hij het streven van het Gouvernement om door wegenaanleg het binnenland te openen, daardoor gelegenheid scheppend tot vestiging en uitbreiding van de kleine landbouw.

Ongetwijfeld zal op deze wijze vermeerdering van productie verkregen worden en deze zal verhoging van de uitvoer en stijging van de koopkracht van Suriname te weeg brengen. Uiteindelijk moet dit vermeerdering van Gouvernementsinkomsten veroorzaken.

Hij beveelt aan bevordering van de immigratie van geschikte gezinnen op ruime schaal. Verder instelling van centrales, welke de producten opkopen en sorteren naar kwaliteit, waardoor vertrouwen in het buitenland verkregen zal worden.

Omtrent Curaçao mocht de redactie van de heer van Eyck vernemen, dat de Surinaamse werkkrachten die in dienst zijn van het petroleumbedrijf op Curaçao, over het algemeen wel voldoen. Hij bevestigde ook de geruchten, die hier reeds enige tijd de ronde doen, dat nieuwe uitbreidingen op het program staan. Of niet zozeer uitbreiding als wel vernieuwing en verjonging van het bedrijf. Aan het product worden tegenwoordig veel hoger eisen gesteld dan vroeger. In verband daarmede zullen de bestaande raffinaderijen verbouwd en veranderd moeten worden, teneinde aan de up to date eisen te voldoen. Daarnevens staat ook uitbreiding op het program, van een bedrijf dat, de vloot inbegrepen, nu reeds meer dan zes duizend arbeiders in dienst heeft.

Het spreekt vanzelf, dat daarvoor weder nieuwe arbeiderskrachten zullen nodig zijn, waarbij ook op Suriname het oog gevestigd is. De vorige week wist men in Paramaribo te vertellen, dat Curaçao het komend jaar duizend werkkrachten nodig had uit Suriname. Dergelijke cijfers noemde de heer van Eyck ons niet. Zulk een aderlating zou zeker ook zijn bedenkelijke zijde hebben.

Voorlopig zal echter deze emigratie niet zo'n vaart nemen als de geruchten hier verluidden. Er zijn nu ongeveer 500 Surinamers werkzaam op Curaçao. De heer van Eyck sprak van een vijftig man die binnenkort weder nodig zullen zijn. Verder wil men een twaalftal apothekers assistenten hebben (tot dusver hebben zich slechts drie sollicitanten aangemeld). Van particuliere zijde, doch met steun van de oliemaatschappij wil men ook wel eens een proef nemen met Surinaamse dienstmeisjes op Curaçao. Deze kunnen daar rekenen, mits goed „getraind", op een loon van ongeveer f 25.— per maand, benevens kost.

Afzonderlijk vermelden wij verder, dat bij het bedrijf ook plaats is voor jongelieden die geen bepaalde vakopleiding hebben gehad, doch genoeg intelligentie bezitten om te worden opgeleid tot assistent distillateur. Zij beginnen dan als helpers met een uurloon van 42 cent, wat spoedig verhoogd wordt tot 46 cent.

Zijn zij geschikt, dan worden zij na ongeveer een paar jaar aangesteld als assistent distillateurs in welk vak langs lijnen van geleidelijkheid en bij voortdurende geschiktheid op een behoorlijk maandloon gerekend kan worden. Het komt ons voor, dat dit misschien iets is-
Komt ons voor dat dit misschien iets is voor flinke jongens in het bezit van een U.L.O. of M.U.L.O. diploma.

Ook de loonkwestie kwam ter sprake. Wij hadden wel eens gehoord, dat het aanvangsloon op Curaçao soms amper voldoende is om van te leven. De heer van Eyck antwoordde, dat ook voor beginnenden het loon voldoende is om eenvoudig te leven. Aangenomen wordt, dat een aankomend ambachtsman op Curaçao van zestien á achttien gulden in de week kan bestaan. Naarmate zijn geschiktheid toeneemt, stijgt ook het loon. Dat kan 25 soms 30 gulden worden voor zeer goede vaklui. Verscheidene Surinamers hebben een goede promotie gemaakt op Curaçao en zullen zeker niet ontevreden zijn met hun lot.

Een moeilijk probleem is het woningvraagstuk. In Suriname is hout goedkoop en kost een woning belangrijk minder dan op Curaçao. Op Curaçao moet elke plank worden ingevoerd en bouwt men bij voorkeur stenen woningen, welke in het droge klimaat goed voldoen. Naast de Isla waar de employé's wonen, heeft men nog een grootkwartier voor Hollandse arbeiders en op suffisant uit het zogenaamde Surinamers kwartier. Hier kunnen de Surinamers vrij wonen en hebben bovendien vrij licht en water.

In de aanvang was er een sterke trek van Surinamers om in Willemstad te wonen, doch geleidelijk schijnen zij de Hollandse arbeiders en op suffisant maatschappij bevordert de gezelligheid door inrichting van een recreatiezaal, voetbalveld, verschillende speelgelegenheden, enz. Ideaal is de toestand nog niet, doch men streeft naar goede oplossing der woningproblemen. Er bestaan plannen nog een 25 tal woningen voor gehuwden te bouwen, die uit drie kamertjes bestaan, met galerij, keuken enz. Hierdoor zal een grote „bangsal" nu bewoond door 25 families beschikbaar komen voor ongetrouwde krachten, waardoor er weer onderdak zal komen voor een honderdtal mensen.

Buiten deze lokaties heeft de Maatschappij voor lokale employé's en naamgelders een Stichting in het leven geroepen voor het verstrekken van bouwcredieten tegen lage rente (3%). Ook Surinamers zijn daarvoor in aanmerking gekomen en een 15 tal bewonen nu reeds zo'n huis. Met een maandelijkse uitgave van niet meer dan de vroeger door hen betaalde huren, zullen zij nu eigenaren worden van een huis binnen 10 á 15 jaren. Het zijn zeer mooie huizen. Ongetwijfeld zijn kiekjes van deze huizen reeds in Suriname aanwezig. De Maatschappij overweegt verder gelden aan de Stichting beschikbaar te stellen om deze in staat te stellen aan het steeds stijgend aantal aanvragen te voldoen. Vakarbeiders zullen ook gegadigden kunnen zijn. De Stichting bouwt ook huizen voor de laagst betaalde lokale arbeiders, welke tegen een huurkoop tarief van f 2 per week binnen 14 á 15 jaar eigendom kunnen zijn.

Tot zover het onderhoud met de heer van Eyck.

Verdacht van diefstal.

Als verdacht van diefstal van geld is door de Politie aangehouden en in bewaring gesteld aan het Hoofdbureau van Politie van alhier, de 19-jarige P.

Brand.

In de avond van 27 October j.l. heeft op het terrein van de limonadefabriek van de heer P. een buitenbrandje plaats gehad.

Dit brandje was ontstaan door onvoorzichtigheid met vuur bij het overhevelen van gasoline.

Het vuur werd met enige emmers water geblust, zodat de inmiddels gewaarschuwde brandweer geen dienst meer behoefde te verrichten.

Persoonlijke ongelukken hadden niet plaats terwijl de schade zeer gering was.

Verwachte Toeristenschepen.

Reliance (van Europe)	22 Dec. '37
Statendam	23 Dec. '37
Kungsholm	15 Jan. '38
Statendam	16 Jan. '38
Veendam (uit New Orleans)	23 Jan. '38
Statendam	27 Jan. '38
Gen. Von Steuben	30 Jan. '38
Milwaukee	1 Feb. '38
Georgic	4 Feb. '38
Kungsholm	5 Feb. '38
New York	7 Feb. '38
Laconia	11 Feb. '38
Statendam	13 Feb. '38
Britannic	14 Feb. '38
Veendam	14 Feb. '38
Pilsudski	14 Feb. '38
Georgic	25 Feb. '38
Kungsholm	26 Feb. '38
New York	27 Feb. '38
Pilsudski	2 Mrt. '38
Statendam	6 Mrt. '38
Britannic	7 Mrt. '38
Paris	7 Mrt. '38
Veendam	10 Mrt. '38
Mexique	13 Mrt. '38
Georgic	17 Mrt. '38
Kungsholm	19 Mrt. '38
Brittanic	27 Mrt. '38
Rotterdam (rond Z. Amer.)	31 Mrt. '38
Kungsholm	2 Apr. '38
Statendam	4 Apr. '38

PAROCHIE-KERK TE GROOT-KWARTIER.

Aan de Parochianen van Groot-Kwartier.

Wegens de uitbreiding van het bedrijf, moet de Isla-kerk noodzakelijk verdwijnen. Zondag 24 October a.s. is er voor het laatst de H. Mis gelezen.

Met het oog hierop delen wij de parochianen mede, dat van af 31 October en op Zon- en Feestdagen drie HH. Missen zullen zijn in de kerk Groot-Kwartier te weten:

4.45 uur vroegmis
7 uur kindermis
8.15 uur hoogmis
's avonds om 7 uur lof
In de week dagelijks de H. Mis om 6.30 uur.

Deze regeling zal van kracht blijven totdat de grote nieuwe kerk, waarmede naar wij hopen, volgend jaar zal begonnen worden, voltooid is, en wij vertrouwen, dat onze parochianen geheel met deze regeling zullen instemmen.

—o—

Iedere Zondag zullen er om half 5 vijf bussen vertrekken vanaf de Club Asiento naar de Kerk te Groot Kwartier om het R.K. huispersoneel in de gelegenheid te stellen hun godsdienstplichten te vervullen.

Om 6 uur vertrekken deze bussen weer van Groot Kwartier naar Emmastad.

Eveneens is er een busgelegenheid om 8 uur.

Beleefd verzoeken wij allen hun R.K. huispersoneel in de gelegenheid te stellen hun godsdienstplichten te vervullen op Zondagmorgen.

Pastoor van Groot-Kwartier.

Hol. Bank Unie N. V.

In dank ontvingen wij van de Hollandse Bank Unie N.V. het jaarverslag over het boekjaar 1936 — '37.

We ontlenen aan het verslag het volgende:

Voor het eerst, na een reeks van jaren, kunnen wij in dit verslag over het afgelopen boekjaar — hetwelk bij onze Instelling van 1 Juli tot 30 Juni loopt — gewagen van een algemene opleving van zaken in vrijwel alle landen, waar onze Instelling haar bedrijf uitoefent.

Wij realiseren ons daarbij terdege — zulks met leedwezen —, dat voor een deel de wedloop tot bewapening van vele landen deze opleving stimuleerde, maar het kan, naar onze mening, niet worden ontkend, dat ook daarnaast duidelijke tekenen van een betere bedrijfssituatie merkbaar werden, terwijl — in de eerste plaats wat Nederland betreft — een doeltreffende en doorgevoerde aanpassing deze verbetering ten zeerste in de hand werkte.

Hoe verheugend deze symptomen van vooruitgang ook mogen zijn, toch blijven de vele belemmeringen in het internationale betalings- en het handelsverkeer nog belangrijke factoren van remmende invloed.

De resultaten van het afgelopen boekjaar thans nader beschouwend, constateren wij, dat het batig saldo der winst- en verliesrekening, inclusief het saldo Ao Po ad f 27.533.47, bedraagt: f 758.903.38 tegenover f 536.919.64 ten vorigen jare.

Zoals wij in de aanvang van dit verslag schreven, achten wij een verhoging van de winstuitkering alleszins gemotiveerd.

Wij stellen U derhalve voor, het dividend van de Hollandse Bank-Unie N.V. over het boekjaar 1 Juli 1936 — 30 Juni 1937 te bepalen op 6%, waardoor de uitkering aan de houders van oprichtersbewijzen f 1.66 per stuk zal bedragen.

Evenals wij zulks in vorige jaren deden, zouden wij ook thans weder — nadat, zoals steeds, op de Kantoren wenselijk geachte voorzieningen intern werden getroffen — ter verdere versterking van de positie onzer Bank van de winst een bepaald bedrag willen bestemmen voor toevoeging aan de niet afzonderlijk opgevoerde reserve tegen eventuële risico's. Naast de grotere winstuitkeringen zouden wij ook dit bedrag willen verhogen en wel met f 50.000.—, het daarmede brengende op f 200.000.—, terwijl wij ook een grotere afschrijving op de gebouwenrekening zouden wensen toe te passen.

In verband hiermede stellen wij U de volgende winstverdeling voor:

Toevoeging aan de reserve tegen eventuële risico's	f 200.000.—
Afschrijving op Gebouwen	f 130.778.95
Dividenduitkering aan aandeelhouders	f 360.000.—
Uitkering aan houders van oprichtersbewijzen	f 6.640.—
Dividendbelasting	f 36.847.32
Saldo op nieuwe rekening	f 24.637.11
	f 758.903.38

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN

Gouvernements-Secretarie.

Willemstad, de 28ste October 1937.

De Heer Diego Monsante is tot tijdelijk bode ter Administratie van Financiën benoemd.

De Heer W. F. Veldhuyzen is belast met de waarneming van de betrekking van Marktmeester tevens Opzichter van het Abattoir op Aruba.

Aan de Heer C. A. Wolfschoon, Kommies der Belastingen, is om andere redenen dan ziekte veertien dagen vrijstelling van dienst verleend.

Met ingang van de 8ste November 1937 is aan de Adjunct-commies E. Arends, optredende als Chef van het Hulppostkantoor te St. Nicolaas op Aruba, wegens andere redenen dan ziekte vier weken vrijstelling van dienst verleend.

Gedurende de vrijstelling van dienst van de Adjunct-commies E. Arends op Aruba is de Klerk R. M. Arends belast met de waarneming van diens functiën.

Met ingang van de 1ste December 1937 is de klerk R. M. Arends, werkzaam op het postkantoor te Oranjestad op Aruba overgeplaatst naar het postkantoor te Curaçao.

Met ingang van de 1ste December 1937 is de klerk J. C. Quast, werkzaam op het postkantoor te Curaçao overgeplaatst naar het postkantoor te Oranjestad Aruba.

De tijdelijk klerk ten parkette van de Procureur-Generaal, W. G. de Haseth, is in activiteit hersteld.

Aan de Adjunct-commies M. M. B. J. Erens op Aruba is wegens ziekte zes weken binnenlands verlof verleend.

De Adjunct-commies F. J. J. Corver is in activiteit hersteld en werkzaam gesteld ter Gouvernements-Secretarie.

Tot toegevoegde leden in het Verkiezingsbureau op Curaçao zijn benoemd de heren B. P. P. Schrils en Mr. J. N. van der Veen Zeppenfeldt en tot plaatsvervangende leden de heren S. A. L. Maduro, R. R. Muskus Jr. en J. Rustige.

Als voorzitter van de verschillende stembureaux in Curaçao zijn benoemd:
van het stembureau van het stemdistrict II de heer P. Th. S. Kraft
van het stembureau van het stemdistrict III de heer E. C. Martijn
van het stembureau van het stemdistrict IV de heer P. H. van Leeuwen
van het stembureau van het stemdistrict V de heer H. B. C. Schotborgh
van het stembureau van het stemdistrict VI de heer M. B. B. Gorsira.

De Gouvernements-Secretaris,
Gronemeyer.

DE FILM VAN DE WEEK

Van 29 October tot en met 4 Nov. 1937

Roxy.
Love in Bungalow
Romeo & Julieta
Old Hutch
Born to Dance
One Rainy Afternoon

Cinelandia.
The road to glory
Unwelcome stranger
The longest Night

Hollywood.
Oil for the lamps of China
Charlie Chan at the Opera.
Unwelcome Stranger
Road-gang
Love in Bungalow

C.V.B.-Nieuws.

A.s. Maandag 1 Nov. 1937 's avonds om 8 uur in 't gebouw van de Cur. Sport Club bijeenkomst van de dagelijkse Besturen van alle verenigingen met het Bondsbestuur ter bespreking van de bekendgemaakte onderwerpen.

Candidaatstelling R. K. Curac. Partij.

Op de Woensdag gehouden vergadering van de afdeling Otrobanda van de R.K. Curaçaose partij werden de volgende candidaten gekozen:

De Heren Ern. Martijn, Dr. M. Da Costa Gomez, Dr. Desertine, Elias Römer, John Sprockel en José M. Kroon.

De Heren Martijn, Sprockel, Da Costa Gomez en Römer zijn dus zowel door de afdeling Otrobanda als de afdeling Pietermaai gekozen.

Als gij van iemand een dienst verlangt, vraag u dan zelf af, of gij hem ook een dergelijke dienst zoudt willen bewijzen.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

UIT NEDERLAND.

Volgens de gepubliceerde weekstaat van de Nederlandse Bank is de goudvoorraad in de laatste zeven dagen met rond 30 millioen gulden toegenomen. Dit is een recordcijfer wat de laatste 3 maanden betreft.

Bij K.B. van 27 October is bepaald dat de naam Oranje Nassau gedragen zal worden door alle kinderen van de Prinses, voorafgaande aan de naam die aan het vadergeslacht ontleend wordt, zodat, onverminderd de titel Prins of Prinses der Nederlanden en de verdere titels die gevoerd zullen worden, de kinderen van het prinselijk paar genoemd zullen worden Prins of Prinses van Oranje Nassau, Prins of Prinses van Lippe Biesterfeld. Deze bepaling is gemaakt in considerans voor het verlangen om de naam van het geslacht waaraan voor ons Nederlandse volke zulke dierbare herinneringen zijn verbonden, ook voor de kinderen van de Prinses behouden blijft, welk verlangen door het prinselijk paar ten volle gedeeld wordt.

De heer Bronsing, directeur van de Maatschappij Nederland en voorzitter van het luchtschipsyndicaat, deelde aan persvertegenwoordigers mede dat op het verwezenlijken van het plan om een luchtschipverbinding tussen Nederland en Ned-Indië tot stand te brengen geen uitzicht bestaat. De kwestie is thans geheel van de baan en zal dit vermoedelijk zeer lang blijven.

In de memorie van toelichting bij de begroting van Suriname wordt medegedeeld dat de opbrengst van de middelen een gunstiger beeld vertoont. De ontvangsten in de eerste helft van 1937 waren beduidend hoger. Voor 1938 werden hogere uitgaven geraamd op 200.488 en ontvangsten op 69.660. De rijksbedrage zal 130.828 bedragen. Door terugkeer van immigranten is een tekort ontstaan aan plantagearbeiders, vooral wegens de uitbreiding van de cultures. Thans is een bedrag voor aanvoer van immigranten uitgetrokken. Men schat dat in 1938 ongeveer 500 immigranten naar Oost Indië zullen terugkeren. Men zal nu geleidelijk een begin maken met het aanvoeren van nieuwe immigranten. Het ligt in de bedoeling de pensioenen van de voor 1920 gepensioeneerde West Indische militairen te verhogen en hierbij de zelfde gedragslijn te volgen als in Oost-Indië. Met deze maatregel is voor 1937 nog 1100 gulden gemoeid.

Volgens Aneta is kapitein E. L. Venema tot commandant van de militaire politietroepen op de West Indische eilanden, benoemd.

Tevens werd de nieuwe functionaris benoemd tot commandant vna de brandweer en hoofd van de politie te Curaçao. Kapitein Venema zal zijn werkzaamheden ongeveer 1 April 1938 beginnen.

H.M. Gelderland is op 28 October van den Helder naar Curaçao vertrokken.

Te Amsterdam wordt de 100ste geboortedag herdacht van Abraham Kuyper. Minister Colijn sprak een rede.

De Franse Voetbalbond heeft beslist dat de F. C. Metz eerst 31 December met Bakhuys mag uitkomen.

Aljechin heeft thans ook de tiende partij gewonnen, zodat de stand is Aljechin 6½ en Euwe 3½. Euwe verklaarde in een interview dat Aljechin zijn voorsprong volkomen verdiende.

Huishoud- en Industrieschool.

Het Bestuur van de Protestantsche Vereeniging voor Liefdadigheid en Maatschappelijk Werk deelt hierbij mede, dat in **Januari a.s.** een huishoud- en industrieschool geopend zal worden.

Begonnen wordt met:

A. Cursus voor de huishoudelijke vakken.
B. Cursus voor naaldvakken.

Eischen voor toelating:

Cursus A. minstens 12 jaar. Lager onderwijs met vrucht doorloopen.
Cursus B. minstens 14 jaar. Lager onderwijs met vrucht doorloopen; een of meer Muloklassen geeft voorkeur.

Schoolgeld f 10.— per maand.
On- en minvermogenden gelieve zich te wenden tot het Bestuur van bovengenoemde Vereeniging.

Schriftelijke aanmelding van ll. bij den heer Rustige, Emmastad, onder opgave van de gewenschte cursus, leeftijd, schoolopleiding, enz.

Zij, die indertijd een voorloopige inschrijving deden bij den heer Quast, worden vriendelijk verzocht zich opnieuw schriftelijk op te geven.

De school is voor leerlingen van ALLE GEZINDTEN toegankelijk.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond."

COMPETITIE-PROGRAMMA

MUNDO NOBO

A-Klasse:		B-klasse:	
31 Oct.	: Jong 1 — Hercules 1 (L. Willems)	31 Oct.	: Atletico — Feijenoord * (V. B. Manuel)
7 Nov.	: Volharding 1 — Transv. 1 (O. Suarez)	7 Nov.	: J. Curaçao — D.C.C. * (J. L. C. Pengel)
14 Nov.	: J. Holland 1 — Hollandia	14 Nov.	: Atletico — D.D.V.O. *
21 Nov.	: S.U.B.T. 1 — Transvaal 1	21 Nov.	: Atletico — D.C.C. *

RIO CANARIO.

31 Oct.	Asiento 1 — Volharding 1 (A. Jesurun)		
14 Nov.	: Asiento 1 — Hercules 1		
	Res. A-klasse.		Res. A-klasse.
21 Nov.	: Asiento 2 — J. Holland 2	21 Nov.	: R.C.C. 2 — Hercules 2 *

SCHERPENHEUVEL.

A-Klasse:			Res. A-klasse
31 Oct.	: S.U.B.T. 1 — Hollandia 1 (B. Dijk)	31 Oct.	: Scherph. 2 — R.C.C. 2 * (Chr. Wix)
7 Nov.	: Scherph. 1 — Hollandia 1 (R. Jansen)		
	Res. A. klasse		
14 Nov.	: Scherph. 2 — Transvaal 2		
21 Nov.	: Scherph. 2 — Volhard. 2		

De wedstrijden aangegeven met * beginnen om 3 uur.

De aandacht der verenigingen wordt er nogmaals op gevestigd dat in verband met de vroeg invallende duisternis de B-klasse en de Res. A-klasse wedstrijden aanvangen om drie uur en de A-klasse wedstrijden om kwart over vier.

Ingeschreven als werkend lid van Hollandia: G. van der Speld.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

HIER ZIJN WE NIET IN INDIË. Hoewel alles er veel op lijkt, zijn wij hier niet in Indië, maar in de studio's in Denham, waar men de film „The Drum" opneemt. De jonge Indiaan Sabu, bekend uit de film Elephant Boy, staat in het midden.

Als gij alléén gelukkig wilt zijn, zult gij het nooit worden, iedereen zal uw geluk betwisten; maar als gij er naar streeft ook anderen gelukkig te maken, zal ieder aan uw geluk medewerken.

Wie anderen winnen wil, moet eerst zichzelf overwinnen.

DE LUIDSPREKERS VAN ARISTOTELES.

Een verrassende ontdekking. — Alexander de Grote spreekt over een afstand van meer dan 18 kilometer. Pater Kirchner's eerste radio.

Door een zuiver toeval kreeg de directeur van het phonetisch laboratorium der Universiteit in Hamburg Dr. Panconcelli-Galzia, een boek in handen, getiteld: „Die von Aristoteles Alexander den Grossen mitgeteilten Geheimnisse", waaruit onomstotelijk blijkt, dat deze wereldveroveraar zich reeds 2400 jaar geleden van een reusachtige luidspreker bediende. Merkwaardig is, dat de Duitse pater Athanasius Kirchner S. J. die dit boek in de Vaticaanse bibliotheek ontdekte en er indertijd weer een boek over schreef, tot voor korte tijd in vergetelheid kon geraken. Want toen de radio kwam, was het ontegenzeggelijk van groot belang geweest, wanneer men al het materiaal dat ter beschikking stond omtrent de proeven aller tijden met luidsprekers bij de hand had en ook kon gebruiken.

Dat de mensen duizenden jaren geleden op zekere gebieden reeds even ver waren als wij thans, ja, op sommige zelfs reeds verder, is thans wel een algemeen feit. In de graven der Egyptische koningen heeft men „zelfrijdende wagens ontdekt en rolschaatsen, instrumenten voor de verzorging van de voeten en stempels voor hiëroglyphen; de oude Chinezen kenden het papier, het kruit en porselein duizenden jaren voor ons.

En wat de mathematici en astronomen uit de tijd der Egyptische Pharao's gepresteerd hebben is thans ook onontbeerlijk. Wij zijn dus niet zo buitengewoon verrast, wanneer we horen dat Alexander de Grote zich reeds van een luidspreker bediende, met behulp waarvan hij in een omtrek d.w.z. naar alle richtingen, van 18.5 K.M. zich verstaanbaar kon maken of zijn leger bijeenroepen.

Pater Athanasius Kirchner beschrijft de luidspreker in zijn boek nog uitvoeriger als in het boek over de „Geheimen van Aristoteles" beschreven staat, want Kirchner heeft jaren lang zelf proeven met luidsprekers in de tuin van het Collegio Romano in Rome genomen en mocht indertijd als voornaamste expert op het gebied van luidsprekers beschouwd worden. Alvorens de „wonderhoorn" van Alexander te bespreken willen wij eerst nagaan hoe pater Kirchner werkte. Hij begon met twee trechters van blik te construëren, die een kort mondstuk en een maximum doorsnee van 70 c.m. hadden.

Zij waren 3.5 M. lang en rustten op standaards. Kirchner plaatste zich nu op een heuvel en zijn partner op een dichtbijliggende heuvel en nu riepen zij elkander woorden toe. Hierbij spraken zij door het mondstuk en hielden dan de hoorn tegen het oor om de trechter voor het opvangen der woorden te gebruiken.

Dan verwijderden zij zich verder van elkaar en konden zo tenslotte op een afstand van 7 kilometer elkander nog verstaan. Een buitengewone prestatie.

Daarna bouwde Kirchner wanden van blik van heel dun geplet blik, die hij tussen de heuvels weer op een heuvel opstelde. De blikken waren zo geconstrueerd dat zij de woorden welke geroepen werden als golven opvingen en verder leidden d.w.z. zij dienden als membranen.

En op die manier kon de Pater zich tot afstanden van 12 K.M. verstaanbaar maken. Latere proeven om de trechters en de wanden zó te bouwen dat de uitgeroepen woorden, slechts opgevangen werden door personen, voor wie zij bestemd waren, mislukten weliswaar, maar men ziet dat deze man in 1673 reeds met het idee van de radio rondliep.

Pater Kirchner benutte zijn luidsprekers voor predicaties in de open lucht of hij nodigde bewoners van afgelegen dorpen uit om de kerk te bezoeken. Toen hij op zekere dag voor zijn luidspreker een kinder- en mannenkoor opstelde en liet zingen, had hij het opgevangen van concerten uitgevonden, waarop wij tegenwoordig zo trots op zijn.

Kirchner beweert zelf, dat hij het initiatief tot deze proeven grotendeels aan het boek van Alexander de Grote ontleend heeft en wij mogen aannemen dat indertijd op dezelfde basis gewerkt werd.

In ieder geval moeten de ingenieurs van Alexander reeds bij het uitzenden der woorden een versterker gebruikt hebben, omdat het hun gelukt is zich op afstanden van 100 stadiën (een stadie is 185 meter) verstaanbaar te maken. Hoe zij dat zonder kennis der electriciteit klaar gespeeld hebben, is ons niet bekend.

Postzegels met de „wenende" Prinses.

Enkele maanden geleden heeft de postadministratie van Canada zegels laten aanmaken, die de beeltenis droegen van de jeugdige prinses Elisabeth, het oudste dochtertje van koning George VI van Engeland.

Spoedig was de eerste oplage uitverkocht. Bij het vervaardigen van de platen voor de tweede oplaag is er een kleine technische fout gemaakt. Enige kleine spikkeltjes op de wang geven precies de indruk, of de kleine prinses weent.

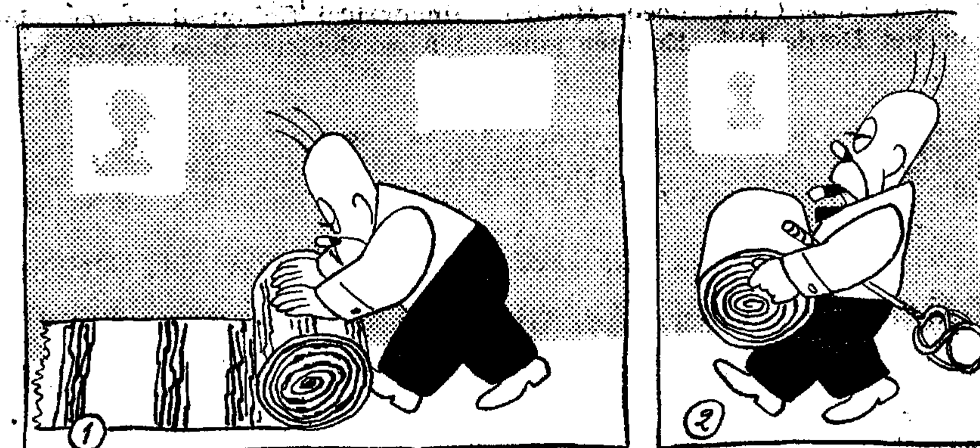
Toen de eerste exemplaren van de nieuwe oplage in het verkeer kwamen, trok deze fout onmiddellijk de aandacht en [illegible] philatelistische wereld in beweging. Iedereen [illegible] zegels met de „schreiende" prinses in bezit hebben. De postzegelwinkels in Londen werden bestormd en de handelaren deden per kabeltelegrammen bestellingen aan hun Canadese leveranciers om voor voldoende voorraden te kunnen beschikken. De oplaag met de „schreiende" prinses was in enkele dagen uitverkocht. De philatelisten zijn echter nog in geen dele voorzien. Van dag tot dag stijgt de prijs van deze zegels. Naar beweerd wordt, worden sommige van deze zegels reeds met 25 guinjes per stuk betaald.

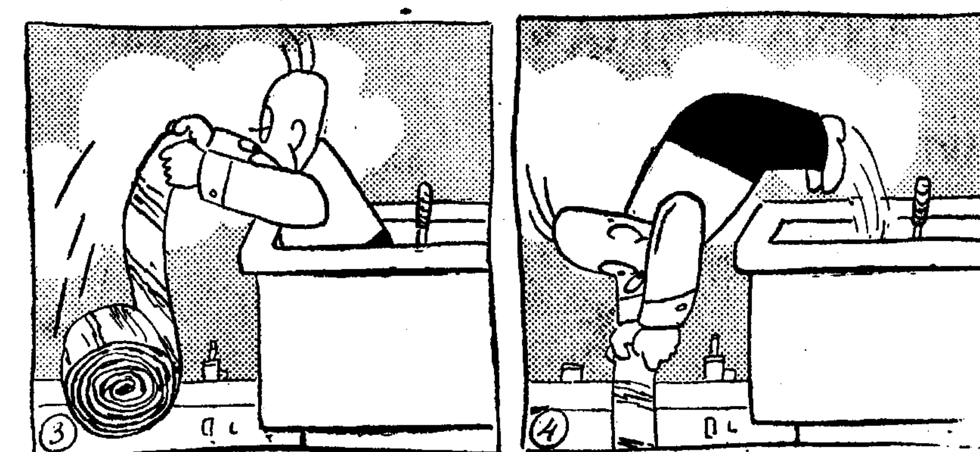
K K R O O **Wereldprogramma**
19.24—20.24 uur Curaçaotijd
Via P.C.J. Golflengte 31.28
Zondag 31 October 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. Actuële Aetherflitsen
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. „Christus Koning" door Pater J. Dito O. P.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

ADAMSON IS HUISHOUDELIJK.